Bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger m.v.[1)]

I medfør af § 45, stk. 2 og 3, § 48, stk. 4, og § 270, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 467 af 26. april 2026, § 50, stk. 3, og § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 16. april 2026 og § 7, stk. 2, og § 26, stk. 4, i lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1537 af 18. november 2025, fastsættes:

Kapitel 1
Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse gælder for følgende virksomheder, jf. dog stk. 2-4:

1) Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter.
2) Investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde, når de yder investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser efter deres tilladelse.
3) Investeringsrådgivere omfattet af lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.
4) Investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til investeringsservice eller -aktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent etableret her i landet.
5) Administrationsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde, når de yder investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser efter deres tilladelse, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial.
6) Filialer af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til investeringsservice eller -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når filialen udøver sådan virksomhed her i landet.
7) Kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til investeringsservice eller -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når dette foregår som grænseoverskridende aktiviteter uden filialetablering.

Stk. 2. §§ 3 og 5 gælder for pengeinstitutter i forbindelse med en kundes opsparing i puljer omfattet af regler udstedt i medfør af § 50, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Bekendtgørelsen gælder ikke, når virksomheden udfører ordrer for kunders regning, handler for egen regning eller modtager og formidler ordrer fra kunder, hvis kunden er en godkendt modpart, jf. bilag 2 til bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Stk. 4. Bekendtgørelsen gælder ikke for transaktioner, der indgås i henhold til de regler, der gælder for en multilateral handelsfacilitet, mellem dennes medlemmer eller deltagere eller mellem en multilateral handelsfacilitet og dennes medlemmer eller deltagere for så vidt angår anvendelsen af

en multilateral handelsfacilitet her i landet eller i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Bekendtgørelsen gælder dog for en multilateral handelsfacilitets medlemmer eller deltagere, når de på kundernes vegne udfører disses ordrer gennem en multilateral handelsfacilitets systemer.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

1) Virksomhed: De virksomheder, der er nævnt i § 1, stk. 1 og 2.
2) Investeringsservice og -aktiviteter: Servicer og aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, i tilknytning til de finansielle instrumenter, der er anført i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. For så vidt angår forvaltere af alternative investeringsfonde de servicer, der er nævnt i § 8, stk. 3 og 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.
3) Accessoriske tjenesteydelser: Ydelser som nævnt i bilag 1, afsnit B, i tilknytning til de finansielle instrumenter, der er anført i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.
4) Skønsmæssig porteføljepleje: Service som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. For så vidt angår forvaltere af alternative investeringsfonde service som nævnt i § 8, stk. 4, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.
5) Investeringsrådgivning: Personlige anbefalinger til en kunde, enten på anmodning eller på virksomhedens eget initiativ, af en eller flere transaktioner i tilknytning til enten finansielle instrumenter som nævnt i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, eller strukturerede indlån.
6) Investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag: Rådgivning om et bredt udsnit af de finansielle instrumenter, som er på markedet, og som er forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere, så det sikres, at kundens investeringsmål imødekommes på passende vis. De finansielle instrumenter må ikke være begrænset til finansielle instrumenter, der er udstedt eller udbudt af den pågældende virksomhed selv eller af andre juridiske personer, der enten har snævre forbindelser med virksomheden eller har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med virksomheden, at dette kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning, jf. § 47, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.
7) Varigt medium: Et middel, som sætter brugeren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.
8) Analyser:
   a) Analysemateriale eller -tjenesteydelser i forbindelse med et eller flere finansielle instrumenter eller andre aktiver, eller udstedere eller potentielle udstedere af finansielle instrumenter, eller analysemateriale eller -tjenesteydelser tæt knyttet til en specifik branche eller et specifikt marked, således at det informerer opfattelsen af finansielle instrumenter, aktiver eller udstedere inden for den pågældende branche eller det pågældende marked.

b) Materiale eller tjenesteydelser, der kan bruges til at informere om en investeringsstrategi og være relevante og i stand til at tilføje merværdi til investeringsselskabets beslutninger på vegne af kunder, der betaler for analyserne, når materielt eller tjenesteydelserne eksplicit eller implicit indeholder anbefalinger eller forslag til en investeringsstrategi og giver en begrundet udtalelse om finansielle instrumenters eller aktivers aktuelle eller fremtidige værdi eller pris eller på anden måde indeholder analyser og ny viden og når til konklusioner baseret på nye eller eksisterende oplysninger.

Kapitel 2

Skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag

Modtagelse og videregivelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser

§ 3. En virksomhed, der leverer skønsmæssig porteføljepleje, eller som leverer investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, og som i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunden modtager gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser fra tredjepart, skal videregive disse gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser til kunden hurtigst muligt efter modtagelsen, jf. dog § 5.

Stk. 2. Virksomheden skal have procedurer, der sikrer, at modtagne gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser videregives til kunden i overensstemmelse med stk. 1, og skal periodisk informere kunden om sådanne betalinger.

Betaling af gebyrer, provisioner eller naturalieydelser

§ 4. En virksomhed, der leverer skønsmæssig porteføljepleje eller investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, må ikke i forbindelse med levering af den pågældende tjenesteydelse til kunden betale gebyrer, provisioner eller naturalieydelser til tredjepart, jf. dog stk. 3, medmindre alle følgende betingelser er opfyldt:

1) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen er udformet med henblik på at øge kvaliteten af den relevante tjenesteydelse, som virksomheden yder til kunden, jf. § 7.
2) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen ikke giver anledning til interessekonflikter med virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.
3) Virksomheden har oplyst kunden forud for leveringen af den pågældende tjenesteydelse om gebyret, provisionen eller naturalieydelsen, jf. § 9, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Virksomheden skal opfylde kravene i stk. 1, nr. 1, jf. § 7, på løbende basis og så længe virksomheden betaler gebyrer, provisioner eller naturalieydelser.

Stk. 3. Stk. 1 omfatter ikke gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, som gør det muligt eller er nødvendige for virksomhedens levering af skønsmæssig porteføljepleje eller investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, såsom opbevaringsgebyrer, afviklings- og vekslingsgebyrer, lovbestemte afgifter og salærer, og som på grund af gebyret, provisionen eller naturalieydelsens art ikke giver anledning til interessekonflikter med virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

Naturalieydelser af mindre værdi

§ 5. Kan en naturalieydelse øge kvaliteten af virksomhedens tjenesteydelse til kunden, må en virksomhed, uanset § 3, stk. 1, modtage følgende naturalieydelser af mindre værdi fra tredjepart:

1) Oplysninger og dokumentation om et finansielt instrument, en investeringsservice eller en accessorisk tjenesteydelse, der er af generel karakter eller som er tilpasset til den enkelte kundes forhold.
2) Skriftligt materiale fra tredjepart, der er bestilt og betalt af en udsteder af finansielle instrumenter, med henblik på at fremme nyudstedelse af finansielle instrumenter, forudsat at forbindelsen mellem tredjepart og udsteder er klart anført i materialet og materialet stilles til rådighed på samme tid for alle virksomheder, der ønsker at modtage det, eller til den brede offentlighed.
3) Deltagelse i konferencer, seminarer og andre uddannelsesarrangementer om et eller flere finansielle instrumenter eller en eller flere investeringsservices.
4) Forplejning af ubetydelig værdi ved et forretningsmøde eller et arrangement m.v. som nævnt i nr. 3.
5) Andre naturalieydelser af mindre værdi, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der ydes til kunden.

Stk. 2. Naturalieydelser af mindre værdi skal være rimelige og proportionale og af en sådan størrelsesorden, at de ikke giver anledning til interessekonflikter i forhold til virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

Stk. 3. Virksomheden skal oplyse kunden om, at virksomheden har modtaget naturalieydelser af mindre værdi inden leveringen af den pågældende investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelse. Naturalieydelser af mindre værdi kan beskrives på en generel måde i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 1.

Kapitel 3

Ikke-uafhængig investeringsrådgivning og anden investeringsservice

Modtagelse eller betaling af gebyrer, provisioner eller naturalieydelser

§ 6. En virksomhed, der leverer anden investeringsservice eller accessorisk tjenesteydelse end nævnt i § 3, stk. 1, må ikke i forbindelse med levering af den pågældende tjenesteydelse til kunden modtage eller betale gebyrer, provisioner eller naturalieydelser fra eller til tredjepart, jf. dog stk. 3, medmindre alle tre følgende betingelser er opfyldt:

1) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen er udformet med henblik på at øge kvaliteten af den tjenesteydelse, som virksomheden yder til kunden, jf. § 7.
2) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen ikke giver anledning til interessekonflikter med virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.
3) Virksomheden har oplyst kunden forud for leveringen af den pågældende tjenesteydelse om gebyret, provisionen eller naturalieydelsen, jf. § 9, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Virksomheden skal, hvor det er relevant, informere kunden om mekanismer til overførsel til kunden af gebyrer, provisioner og penge og naturalieydelser, der modtages i forbindelse med ydelsen af investeringsservicen eller leveringen af den accessoriske tjenesteydelse.

Stk. 3. Virksomheden skal opfylde kravene i stk. 1, nr. 1, jf. § 7, på løbende basis, så længe denne betaler eller modtager gebyrer, provisioner eller naturalieydelser.

Stk. 4. Stk. 1 omfatter ikke gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, som gør det muligt eller er nødvendige for virksomhedens levering af investeringsservice eller accessorisk tjenesteydelse, såsom opbevaringsgebyrer, afviklings- og vekslingsgebyrer, lovbestemte afgifter og salærer, og som på grund af deres art ikke giver anledning til interessekonflikter med virksomhedens pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

Kapitel 4

Investeringsservice og accessorisk tjenesteydelse

Kvalitetsforbedrende service

§ 7. Gebyrer, provisioner eller naturalieydelser anses for udformet med henblik på at øge kvaliteten af en investeringsservice eller accessorisk tjenesteydelse, som en virksomhed yder til kunden, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen er begrundet i leveringen af en ekstra service eller en service på et højere niveau til kunden, der er proportional med størrelsen af modtagne gebyrer, provisioner eller naturalieydelser.
2) Gebyret, provisionen eller naturalieydelsen ikke direkte er til fordel for virksomheden, eller dennes aktionærer eller medarbejdere, uden at kunden har mærkbar gavn heraf.
3) Løbende gebyrer, provisioner eller naturalieydelser er begrundet i en løbende levering af en ekstra service eller en service på et højere niveau til kunden.

Stk. 2. Gebyrer, provisioner eller naturalieydelser anses ikke for acceptable, hvis leveringen af relevante tjenesteydelser til kunden er påvirket eller fordrejet som følge af gebyret, provisionen eller naturalieydelsen.

Stk. 3. En ekstra service eller en service på et højere niveau, jf. stk.1, nr. 1, kan eksempelvis være:

1) Levering af ikke-uafhængig investeringsrådgivning, om og adgang til, en bred vifte af egnede finansielle instrumenter, herunder et passende antal finansielle instrumenter fra produktleverandører, der ikke har snævre forbindelser med virksomheden.
2) Levering af ikke-uafhængig investeringsrådgivning kombineret med
   a) et tilbud til kunden om mindst en gang om året at vurdere den fortsatte egnethed af de finansielle instrumenter, som kunden har investeret i, eller
   b) en anden løbende service, som kan formodes at være af værdi for kunden.
3) Levering af adgang til en bred vifte af finansielle instrumenter til en konkurrencedygtig pris, som virksomheden formoder opfylder kundens behov, herunder et passende antal finansielle instrumenter fra produktleverandører, der ikke har snævre forbindelser med virksomheden, sammen med levering af redskaber med ekstra værdi.

Kapitel 5

Dokumentation

§ 8. En virksomhed skal besidde dokumentation for, at betingelserne i § 7 er opfyldt ved

1) at opbevare en intern liste over modtagne gebyrer, provisioner eller naturalieydelser til eller fra tredjepart, og
2) at registrere, hvordan sådanne gebyrer, provisioner eller naturalieydelser øger kvaliteten af den service, der er leveret til kunden, og hvilke foranstaltninger, der er truffet, for at virksomheden kan overholde sin pligt til at handle redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

Oplysninger til kunder

§ 9. En virksomhed skal give en kunde følgende oplysninger om gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, der er modtaget fra eller betalt til tredjepart:

1) Forud for leveringen af den relevante investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelse skal virksomheden give kunden oplysninger om gebyrer, provisioner eller naturalieydelser. Naturalieydelser af mindre værdi kan beskrives på en generel måde. Naturalieydelser, der ikke er af mindre værdi, skal prissættes og angives særskilt.
2) Kan virksomheden ikke på forhånd bestemme størrelsen af gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, der modtages eller betales, skal virksomheden i stedet på en nøjagtig og forståelig måde oplyse kunden om, hvilken metode der er anvendt til beregning af det forventede beløb, forud for leveringen af den relevante investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelse. Virksomheden skal efterfølgende give kunden oplysninger om det nøjagtige beløb.
3) Mindst én gang om året, og så længe løbende gebyrer, provisioner eller naturalieydelser modtages af virksomheden i forbindelse med leveringen af investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser, skal virksomheden oplyse kunden om den nøjagtige størrelse af gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, der er modtaget eller betalt. Naturalieydelser af mindre værdi kan beskrives på en generel måde.

Stk. 2. Ved iagttagelsen af oplysningsforpligtelserne i stk. 1 skal der tages hensyn til reglerne om omkostninger og gebyrer herunder formkrav i bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel og artikel 50 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565.

Stk. 3. Indgår flere virksomheder i samme distributionskanal, gælder pligterne i stk. 1 og 2 for den enkelte virksomhed, der yder investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser.

Kapitel 6

Analyser fra tredjepart

§ 10. En analyse, der er udarbejdet af en virksomhed eller af en tredjepart og som anvendes af eller distribueres til virksomheden, dens kunder eller potentielle kunder, skal være fair, klar og ikke-vildledende. Analysen skal klart kunne identificeres som analyse eller tilsvarende, forudsat at alle betingelser, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565, og som gælder for analyser, er opfyldt.

Stk. 2. Med henblik på stk. 1 i denne bestemmelse og § 16 og § 17 i denne bekendtgørelse betragtes handelskommentarer og andre skræddersyede handelsrådgivningstjenesteydelser, der er uløseligt knyttet til gennemførelsen af en transaktion i finansielle instrumenter, ikke som analyser.

§ 11. En virksomhed kan drive en separat analysebetalingskonto som nævnt i § 16, stk. 1, nr. 4, litra b, hvis den opfylder følgende betingelser:

1) Analysebetalingskontoen er finansieret af et specifikt analysegebyr, der pålægges kunden, jf. § 12.

2) Virksomheden opstiller et analysebudget, som led i indførelsen af en analysebetalingskonto og indgåelsen af en aftale om analysegebyret med kunden, som regelmæssigt vurderes, som en intern administrativ foranstaltning, jf. § 13.

3) Virksomheden har ansvaret for analysebetalingskontoen, jf. dog § 14.

4) Virksomheden årligt vurderer kvaliteten af de købte analyser på grundlag af solide kvalitetskriterier, der gør det muligt for virksomheden objektivt at vurdere analysernes kvalitet, anvendelighed og værdi og analysernes evne til at bidrage til bedre investeringsbeslutninger. Virksomheden sikrer, at der foretages nødvendige, afhjælpende foranstaltninger, hvis det af den årlige vurdering fremgår, at analyserne ikke har den nødvendige kvalitet, anvendelighed og værdi, eller at analyserne ikke bidrager til en bedre investeringsbeslutning.

Stk. 2. Benytter virksomheden en analysebetalingskonto som nævnt i stk. 1, nr. 1-3,skal følgende oplysninger gives til kunden:

1) Oplysninger om det budgetterede beløb til analyser og størrelsen af det skønnede analysegebyr, der pålægges den enkelte kunde. Oplysningerne skal gives inden leveringen af en investeringsservice.
2) Årlige oplysninger om de samlede omkostninger, virksomheden har afholdt til analyser fra tredjepart.
3) Angivelse af et separat identificerbart analysegebyr for hver operationel ordning, med henblik på opkrævning af kundernes analysegebyr.

§ 12. Virksomheder, som vælger at betale særskilt for ordreudførelsestjenesteydelser og analyser, og som vælger at betale særskilt for analyser fra en separat analysebetalingskonto, jf. § 11, stk. 1, nr. 2, kan kun opkræve et analysegebyr som nævnt i § 11, stk. 1, nr. 1, hvis virksomheden har indgået aftale med kunden herom, herunder aftale om størrelsen af gebyret og den hyppighed, hvormed gebyret vil blive fratrukket kundens midler i løbet af året. Aftalens vilkår skal tillige fremgå af virksomhedens kundeaftale eller almindelige forretningsbetingelser.

Stk. 2. Analysegebyret, som nævnt i § 11, stk. 1, nr. 1, skal være baseret på det analysebudget, som virksomheden har opstillet for de tredjepartsanalyser, der er nødvendige for at yde investeringsservice til virksomhedens kunder, og må ikke være knyttet til mængden eller værdien af transaktioner, der udføres på vegne af virksomhedens kunder.

Stk. 3. Virksomheder, som vælger at betale særskilt for ordreudførelsestjenesteydelser og analyser, og som driver analysebetalingskonto som nævnt i § 11, stk. 1, skal sikre at det samlede beløb for modtagne analysegebyrer ikke overstiger analysebudgettet.

Stk. 4. Virksomheden skal have procedurer, der sikrer, at overskydende midler på analysebetalingskontoen videregives til kunden eller modregnes i analysebudgettet og det beregnede analysegebyr, der opkræves hos kunden for den følgende periode.

Stk. 5. Virksomheder, som driver en separat analysebetalingskonto som nævnt i § 11, stk. 1, skal angive gebyret som et separat identificerbart analysegebyr, og i øvrigt opfylde betingelserne for anvendelse af analysebetalingskonto i § 11, stk. 1 og 2.

§ 13. En virksomhed skal forvalte sit analysebudget som nævnt i § 11, stk. 1, nr. 2, og sikre at det sker på baggrund af en rimelig vurdering af behovet for analyser fra tredjepart.

Stk. 2. Stigninger i analysebudgettet må kun finde sted, når virksomheden har givet klare oplysninger til kunden om en påtænkt stigning.

Stk. 3. Virksomheden skal sikre, at anvendelsen af analysebudgettet til køb af analyser er underlagt en kontrol af virksomheden og et tilsyn af virksomhedens øverste ledelse, som er objektivt velegnet til at sikre, at analysebudgettet forvaltes og anvendes i overensstemmelse med kundens bedste interesse. Kontrollen skal omfatte et klart revisionsspor i betalinger til leverandører af analyser, og hvordan de betalte beløb fastlægges i overensstemmelse med kvalitetskriterierne i § 11, stk. 1, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheden må ikke anvende analysebetalingskontoen og analysebudgettet til at finansiere interne analyser.

Stk. 5. Virksomheden har det fulde ansvar for analysebudgettet som nævnt i § 11, stk. 1, nr. 2.

§ 14. En virksomhed kan outsource administrationen af analysebetalingskontoen, jf. § 11, stk. 1, nr. 3, til en tredjepart. En sådan outsourcing forudsætter, at outsourcingaftalen fremmer køb af analyser fra tredjepart, og at betalingen for analyser sker uden unødig forsinkelse i overensstemmelse med virksomhedens instrukser.

§ 15. En virksomhed skal, hvis den vælger at betale særskilt for ordreudførelsestjenesteydelser og analyser, og som driver en analysebetalingskonto, jf. § 11, stk. 1, efter anmodning fra en kunde eller kompetente myndigheder, give kunden eller myndigheden alle følgende oplysninger:

1) En liste over de leverandører, der er betalt fra analysebetalingskontoen.
2) Det samlede beløb, der er udbetalt fra analysebetalingskontoen til leverandører, i løbet af en bestemt periode.
3) De ydelser og tjenesteydelser, der er modtaget af virksomheden.
4) Hvordan det samlede beløb, der er anvendt fra analysebetalingskontoen, står i forhold til det budget, som virksomheden har fastsat for perioden, idet virksomheden skal oplyse om enhver form for rabat eller fremførsel, hvis der fortsat er resterende midler på kontoen.

§ 16. En virksomhed, der yder skønsmæssig porteføljepleje eller anden investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunden, kan modtage analyser fra tredjepart, uden at dette er i strid med virksomhedens forpligtigelse til at handle ærligt, redeligt og professionelt og i sine kunders bedste interesse, hvis:

1) Der er indgået en aftale mellem virksomheden og tredjepartsudbyderen af ordreudførelsestjenesteydelser og analyser, hvori der fastlægges en metode for aflønning, herunder hvordan der generelt tages hensyn til de samlede omkostninger ved analyser ved fastsættelsen af de samlede gebyrer for investeringsservice.
2) Virksomheden underretter sine kunder om sit valg om at betale enten samlet eller særskilt for ordreudførelsestjenesteydelser og analyser og giver dem adgang til sin politik for betalinger for ordreudførelsestjenesteydelser og analyser, herunder hvilken type oplysninger der kan gives afhængigt af virksomhedens valg af betalingsmetode, og, hvis det er relevant, hvordan virksomheden forebygger eller håndterer interessekonflikter, når der anvendes en metode for samlet betaling for ordreudførelsestjenesteydelser og analyser.
3) Virksomheden på årsbasis vurderer kvaliteten, anvendeligheden og værdien af de anvendte analyser samt de anvendte analysers evne til at bidrage til bedre investeringsbeslutninger.
4) Virksomheden, hvor den vælger at betale særskilt for ordreudførelsestjenesteydelser og tredjepartsanalyser, modtager tredjeparters levering af analyser til virksomheden til gengæld for en af følgende:
   a) direkte betalinger fra virksomheden ud af dets egne midler, eller
   b) betalinger fra en særskilt analysebetalingskonto kontrolleret af virksomheden.

Stk. 2. Når en virksomhed modtager analyser fra en analyseudbyder, der ikke foretager ordreudførelsestjenesteydelser og ikke er en del af en finansiel koncern, som omfatter en virksomhed, der tilbyder ordreudførelses- eller mæglertjenesteydelser, anses levering af sådanne analyser til virksomheden for at opfylde forpligtelserne til at handle ærligt, redeligt og professionelt og i sine kunders bedste interesse. I sådanne tilfælde skal virksomheden opfylde kravet i stk. 1, nr. 3, i denne bestemmelse.

Stk. 3. Har virksomheden kendskab hertil, fører virksomheden et register over de samlede omkostninger, der kan henføres til tredjepartsanalyser, som virksomheden modtager. Efter anmodning stilles sådanne oplysninger på årlig basis til rådighed for virksomhedens kunder.

§ 17. En virksomhed, der yder skønsmæssig porteføljepleje eller anden investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser, skal sikre, at de analyser, som virksomheden distribuerer til kunder eller potentielle kunder, og som betales helt eller delvist af en udsteder, kun betegnes som »udstedersponsoreret analyse«, hvis de er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodeksen for udstedersponsorerede analyser.

Stk. 2. En virksomhed, der udarbejder eller distribuerer udstedersponsorerede analyser, skal have indført organisatoriske ordninger for at sikre, at sådanne analyser udarbejdes i overensstemmelse med EU-adfærdskodeksen for udstedersponsorerede analyser og overholder stk. 1 og 4 og § 10.

Stk. 3. Udstederen af udstedersponsorerede analyser kan indsende disse analyser, jf. stk. 1, til Finanstilsynet. De udstedersponsorerede analyser skal ledsages af metadata, der præciserer, at oplysningerne er i overensstemmelse med EU-adfærdskodeksen for udstedersponsorerede analyser. Sådanne analyser anses ikke for at være regulerede oplysninger som omhandlet i direktiv 2004/109/EF eller investeringsanalyser som omhandlet i direktiv om markeder for finansielle instrumenter og underlægges derfor ikke samme grad af forskriftsmæssig kontrol som regulerede oplysninger eller investeringsanalyser.

Stk. 4. For analyser, der er betegnet »udstedersponsorerede analyser«, skal udstederen på forsiden klart og tydeligt angive, at de er udarbejdet i overensstemmelse med EU-adfærdskodeksen for udstedersponsorerede analyser. Eventuelt andet analysemateriale, som helt eller delvis er betalt af udstederen, men som ikke er udarbejdet i overensstemmelse med nævnte EU-adfærdskodeks for udstedersponsorerede analyser, skal betegnes som markedsføringsmateriale.

Kapitel 7

Udførelse af ordrer

§ 18. En virksomhed, der udfører ordrer, skal specificere separate gebyrer forbundet med sådanne ordrer, som udelukkende afspejler omkostningerne forbundet med udførelsen af ordren.

Stk. 2. Leverer virksomheden andre tjenesteydelser, end dem der er nævnt i stk. 1, til en virksomhed etableret inden for Den Europæiske Union, skal betalingen for disse tjenesteydelser angives som en separat identificerbar betaling og må ikke påvirkes eller være betinget af størrelsen af betalingen for udførelsen af ordrer.

Kapitel 8

Formkrav til levering af oplysninger

§ 19. Oplysninger, der gives fra en virksomhed til en kunde, herunder potentielle kunder, efter denne bekendtgørelse, skal gives i overensstemmelse med oplysningskravene i bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel og stk. 2 og 3.

Stk. 2. Leveres oplysninger, der er personligt rettet til kunden, på et andet varigt medium end papir, skal brugen af andet varigt medium være hensigtsmæssig i forhold til den måde, hvorpå forretningerne mellem virksomheden og kunden udføres.

Stk. 3. Leveres oplysninger, der ikke er personligt rettet til kunden, via virksomhedens hjemmeside, skal følgende betingelser være opfyldt:

1) Anvendelsen af en hjemmeside skal være hensigtsmæssig i forhold til den måde, hvorpå forretningerne mellem virksomheden og kunden udføres.
2) Kunden skal have samtykket til levering af oplysninger via en hjemmeside.
3) Kunden skal være informeret om hjemmesidens adresse, og hvor på hjemmesiden oplysningerne kan findes.
4) Oplysningerne skal være opdaterede.
5) Oplysningerne skal være tilgængelige på hjemmesiden i den periode, hvor det med rimelighed må forventes, at kunden har behov for at kunne læse oplysningerne.

Kapitel 9

Straf

§ 20. Med bøde straffes den, der undlader af efterkomme påbud efter §§ 3-17.

Stk. 2. Overtrædelse af § 3, § 4, stk. 1, § 6, stk. 1, og § 9 straffes med bøde.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttræden

§ 21. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 679 af 24. juli 2026 om tredjepartsbetalinger m.v. ophæves.

Skatte- og Vækstministeriet, den 1. januar 2027

Jakob Engel-Schmidt

/ Hans Høj

[1)] Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593 af 7. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser, EU-Tidende

2017, nr. L 87, side 500, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2811 af 23. oktober 2024 om ændring af direktiv 2014/65/EU med henblik på at gøre offentlige kapitalmarkeder i Unionen mere attraktive for selskaber og lette adgangen til kapital for små og mellemstore virksomheder og om ophævelse af direktiv 2001/34/EF, EU-tidende L af 14. november 2024 samt Europa-Parlamentets og Rådets delegerede direktiv 2026/374 af 20. februar 2026 om ændring af delegeret direktiv 2017/593 for så vidt angår betingelserne for tredjemands levering af ordreudførelses- og analysetjenesteydelser til investeringsselskaber, der yder porteføljepleje, anden investeringsservice eller andre accessoriske tjenesteydelser.